

[Aksel Møller.]

rådede Danmark til at udvikle andre markeder. Jeg ser intet i den højtærede ministers redegørelse, der forklarer, hvilke forestillinger den danske stat har gjort overfor England i den anledning. Nu ved vi selvfølgelig allesammen, at den dansk-britiske baconaftale er af privat karakter, eller jeg må måske bruge udtrykket: af mere privat karakter, men jeg må gå ud fra, at den danske regering ikke derfor har følt sig afskåret fra at forsvare Danmarks eksportinteresser ved direkte at træde i forbindelse med den engelske regering, for jeg ved efter alt, hvad der er sagt fra regeringens side, at den danske regerings synspunkt er at udvikle eksporten og at se det som en livsbetingelse for Danmark, at eksporten, også på andre områder, udvikles.

Derfor går jeg ud fra, at det har været regeringens ønske at sikre det, som var vundet på andre eksportmarkeder end det engelske, og man må vel gå ud fra, at vort officielle apparat har været stillet til rådighed for at bibringe den engelske regering et indtryk af vore interesser og dermed åbne mulighed for, at den forhandling, der blev ført herhjemme om disse spørgsmål, kunne føre til en foreløbig lempelse af kravene til den private aftale. Jeg savner forudsætninger for at kunne bedømme, hvorvidt fortolkningen af denne aftale i det hele taget tager tilstrækkeligt hensyn til Danmarks almindelige interesser. Såsnart talen er om at klare den opståede misère ved, at hjemmemarkedet i de nærmeste måneder giver afkald på en del af sit flæskeforbrug, anføres det også af den højtærede landbrugsminister, at England skulle være berettiget til at forlange 90 pct. selv af en eksport stammende fra hjemmemarkedets forbrug. Kan det virkelig være rigtigt? Har den danske regering undersøgt dette spørgsmål hos englænderne? På forhånd skulle man vel egentlig tro, at England kunne forstå vor situation og ville vise imødekommenhed, især hvis Danmark på bekostning af sit hjemlige flæskeforbrug kæmpede for at bevare de

nye markeder, som England dog selv under forhandlingerne sidste sommer har rådet os til at udbygge. Hvem fortolker denne aftale? Det kan da ikke være således, at regeringen overhovedet ingen indflydelse har på fortolkningen af aftalen. Der indgås adskillige handelskontrakter i dette land, som regeringens organer enten her eller i udlandet på det ene eller det andet tidspunkt må beskæftige sig med, og derfor ville det vel ikke have været urimeligt, om den høje regering også havde beskæftiget sig med fortolkningen af denne.

Dertil vil jeg yderligere føje, at baconaftalen, såvidt jeg kan se, kun omfatter baconsvin, d. v. s. svin, som vejer omkring 80 kg. Fortolker den højtærede landbrugsminister nu denne bestemmelse således, at også en skinkeeksport fra svin med højere vægt skal indgå i den kvote, hvoraf England har krav på 90 pct.? Det vil dog være ganske værdifuldt at vide, på hvis side den højtærede landbrugsminister har stillet sig i dette fortolkningsspørgsmål.

Har regeringen i denne forbindelse overvejet at søge eksporten sikret ved en midlertidig begrænsning af hjemmemarkedets forbrug? Jeg er ikke blind for, hvilke vanskeligheder en sådan handling kan medføre for regeringen, men indtil jeg har hørt gode grunde for det modsatte, ville jeg dog tro, at her var en naturlig udvej. De danske forbrugere og det danske folk i det hele taget er jo fornuftige mennesker, der forlængst har lært, hvad et valutaunderskud betyder, og hvilken stærk stilling vi har i hele vor handelspolitik, når vi kan skaffe os dollars. Hvis regeringen har den samme opfattelse af det danske folk som jeg, skulle det vel ikke være vanskeligt for den og for os andre at appellere til befolkningens forståelse og bede den give afkald på en del af hjemmemarkedets forbrug. Det er meget vigtigt for afgørelsen af, om man tør tage et sådant skridt, og hvilke konsekvenser det eventuelt måtte medføre, at man danner sig en forestilling om, hvor meget man kunne forlange fra hjemmemarkedet.